

Redaktorka Zuzana Vandáková sa na portáli Slovo+ v rubrike XXL venuje téme ženskej krásy. Prinášame vám časť tohto príspevku.

Smutný pohľad, biele líčka, jednoducho – katolíčka. Nie, nie, nie! Dostojevskij v známom románe *Idiot* napísal: „Krása spasí svet.“ Ženy, prosím, nebojte sa byť krásne!

Časopis *Zasvätený život* priniesol pred niekoľkými rokmi článok, ktorý hovoril o vonkajšej kráse zasvätenej ženy. Spomína sa v ňom citát známej modelky Laury Krauss Calenberg o tom, ako vnímala krásu po svojom obrátení: „Čo je krása? Nie je ňou vonkajší zjav. Je to niečo vnútorné, v hĺbke nášho srdca. Krása je pokora, aj keď v mojej práci nie je populárna. Istota a sebavedomie sú krásne. Samotné poznanie Boha privádza ku kráse, pretože jeho láska a prijatie nám dávajú ozajstnú istotu a pravé sebavedomie. Z toho vyrastá schopnosť prijímať a milovať seba aj iných.“

Autorka článku, sestra Agnes Jenčíková, ďalej píše, že práve morálna iskra je to, čo umožňuje kráse zažiť naplno. Dodáva, že skutočná krása nie je zotročujúca, ale skôr má bližšie k výroku svätého Augustína, ktorý vo *Vyznaniach* napísal: „Neskoro som ťa začal milovať, Krása, taká stará a taká nová, neskoro som ťa začal milovať! Ty si bol vo vnútri, ja vonku – a tam som ťa hľadal, tam v tvojich krásnych stvorení som ťa hľadal, ja ošklivý.“ Ako sestra ďalej pokračuje, táto Krása zachváti celého človeka, čo sa logicky prejaví aj v našom obliekaní, spôsobe života, správaní, hodnotách – vo všetkom, čo žijeme.

Dôvtipný Chesterton napísal: „Všetky ženy sa obliekajú, aby si ich druhí všimli: necudné a vulgárne ženy, aby si ich všimli necudne a vulgárne; múdre a čisté ženy, aby si ich všimli múdro a čisto.“

Môže byť veriaca žena krásna?

Učebnicová „katolíčka“ odpoveď by azda znela: „Áno, dôležitá je vnútorná krása, na tej vonkajšej ani nezáleží.“ Ale čo ak to ide ruka v ruku? Boh je krásny. Boh je krása. Takže, pochopiteľne, aj my sme – stvorené na Boží obraz a podobu – povolané byť krásne. Vo vnútri i navonok.

Jedna mladá reholná sestra mi raz s úsmevom povedala, že niekedy sa jej ľudia pýtajú, prečo je reholníčka, keď je pekná. A ona im na to vždy odpovie: „Pán Boh si povoláva krásnych ľudí.“ Sama hovorila, že Boh pri stvorení povedal, že je to dobré, tak prečo by stvoril niečo škaredé? Dodala, že naša vnútorná krása sa prejavuje v schopnosti milovať a možno ju vždy vidieť Božími očami. Estetické cítenie (pekné oblečenie, jemné líčenie) považovala za dar od Pána Boha, lebo sme pozvané dávať krásu, ktorá v nás pôsobí, von. Boh je krásny a najlepším svedectvom o ňom je neraz krása vyžarujúca z našej tváre (a srdca, pochopiteľne).

O ženskej kráse: Pýtali sa jej, prečo je reholníčka, keď je pekná

Neraz sa medzi veriacimi hovorí len o vnútornej kráse, ktorá je – samozrejme – nesmierne dôležitá. Ale mnohé veriace ženy potom sklznú do stavu „smutný pohľad, biele líčka, jednoducho – katolíčka“, len aby náhodou neboli zvodné a hriešne. Ako v tom celom nájsť správnu mieru? Kde je pravda? Ako to žiť? Tri ženy sa s nami podelili o to, ako sa ony pozerajú na krásu, čo pre nich znamená a ako ju žijú vo svojom živote.

Pokračovanie článku o kráse ženy nájdete na slovoplus.sk.

Foto: Františka Čáčková, OSF (sv. Klára v Katedrále sv. Rufína v Assisi)

The post [O ženskej kráse: Pýtali sa jej, prečo je reholníčka, keď je pekná](#) appeared first on [Zasvätený život](#).

(Zamyslenie zo stránky zasvatenyzivot.sk.)